

bài trường ca phương thảo

*những nỗi băn khoăn bấy giờ ngự trị mắt em và
sự thống khổ của lòng anh vùng vẫy trên kia
khoảng mù bay quăn quại là hồn anh sắp ngã
em đến làm gì cho anh mừng gặp gỡ rồi quay về
toàn chất những ưu tư*

*trong cánh tay em phương thảo mùa thu bài
trường ca rên xiết những tia máu đầu tiên rơi
rụng cùng màu mun suốt tóc anh chết trên môi
cười nửa miệng ở đó sẽ đau đớn vô biên và cũng
vô vàn sung sướng*

ở đó anh được nhìn em mãi mãi tự do

*ôi quý thay đời tự do như ánh sáng tình yêu như
bài thơ phương thảo*

*tơ trời ở mãi tận cao xa ở những vòm tinh đầu
mà vết hồng in thắm cả trời hoa anh sẽ hôn em
hôn em bất kể thời gian như một tín đồ hôn chân
chúa gò má mềm như bông làm đời anh sống lại*

làm tuổi đi hoang thom nức đường trần lúc bấy giờ bóng đêm nhường ánh sáng để không có màu đen hiện diện để tình yêu cháy bỏng mặt trời em sẽ ngủ ở vai anh một đời cát mịn những sợi tóc mây bay ca hát cùng chiều mắt không nhìn thấy biển dù thủy triều cuồng nộ tai không nghe gì ngoài tiếng nói tình yêu và vòng tay xiết lại anh và em cùng chết chúng tôi xin được chết lúc này

biển về đêm cuối năm thì buồn ray rứt những vì sao rơi rụng tôi tưởng mắt nàng đêm từ biệt dù sao tôi vẫn nhớ nhưng có lẽ chẳng bao giờ chẳng bao giờ tôi khóc được hai lần từng nếp toa dài mục rã sân ga từng cụm đèn đỏ ngẫu những thương mong chất chứa ở đáy nàng đi thật vô cùng đơn bạc sương khuya và lệ nhỏ và những ngón tay mềm lại vì nhau ở đáy nỗi buồn làm ngậm miệng tình yêu sẽ chẳng bao giờ anh còn thấy nữa sẽ chẳng bao giờ anh thấy được em lời nàng như lưỡi dao ngọt đưa vào hôn tôi dừng đứng tôi cũng chẳng hiểu tôi bấy giờ có phải là tôi hay chỉ là một gã con trai si tình ngớ ngẩn vợ lấy tình yêu như đứa trẻ thơ ngậm cục xà phòng một hồi còi

mệt mỗi sân ga vùng rộng lớn quanh hiu con tàu
và nàng nàng và các toa lên trời múa hát tôi kêu
tên nàng và tên tôi không một lời đáp lại không
một lời em đã xa hẳn như sự nằm xuống của
mình bây giờ tôi lại về cùng biển nổi đau trôi êm
ái vô vàn những sóng cát xếp thành vòng phương
thảo và vũng chân son sắt đổi đời

tiếng chuông cứu thế của đêm cười rộn rã thối
chứa oi chứa lại làm gì một giấc đam mê một
đời mệt mỗi những tình về không lấp nổi buồn
dâng ta muốn thân ta cứ chết dần dần chết đau
đớn cùng trường ca phương thảo tuổi trẻ soi
gương đoạ lạc chỉ thấy héo hon chỉ những cô
đơn trống vắng chán chường ai ru hồn tôi vào
những màu hoa những màu hoa bệnh viện những
màu hoa nhìn thấy chết trên tay và còn đâu
màu mắt với màu môi phương thảo thuở chiều
vàng thức giấc vũng chân nàng soi nghiêng nát
lòng tôi không ai khóc và không ai thương tiếc
mày chết đi thượng đế mỉm cười không còn gì
thừa không còn gì mặt trời cầu vồng đưa ngang
đầu tôi những dư vị mệt mỗi sự vô nghĩa của
bài yêu ca còn muôn đời ở đó và sự chết cực

*hình đau đớn màu đen em quay về dù mùa thu
mùa đông loài phương thảo cũng tàn theo giọng
hát những vì sao bấy giờ thối tắt mặt trời tội
lỗi xin cứ làm ngư con tàu về rừng hoang biển
cát từng nếp toa bi thương ngán đọng còn gì
đâu thôi em còn gì đâu ở đó.*

*anh dơ hai bàn tay soi gương khép mắt từng sóng
dài loài đĩa ưu tư từng khúc nhãn khô cứng ngu
đần tuổi trẻ ôi tuổi trẻ vô cùng tàn phé hoài phí
mầm xanh của loài cỏ thụ đêm rồi đêm những
băn khoăn ray rứt những phương thảo hiện hình
vò xé mắt trứng quầng căng rướm máu không
làm sao xin được chết vài giây cùng với tóc em
mơn trớn vai gầy cùng với những môi cười đay
nghiến*

*đêm cuối năm thì thật là buồn nỗi khôn khổ em
làm sao thấy được bài trường ca dang dở anh
viết đã bao đêm chưa nói được gì và sẽ không
bao giờ trọn vẹn không bao giờ nếu còn hoài cảm
nín nếu còn hoài như cụm mây trôi mây mong
manh và xa cách vô cùng làm sao anh bắt được
để cầm dao đâm chết tim mình*

*những người bạn đem tin vui về mộng những
ân liên dung từng buổi sớm buổi chiều tâm
sự thom tho cùng màu xanh biển nắng và
một người thân ngâm trường ca phương thảo
dù chẳng ai nghe dù đều là tĩnh vật song sẽ
vô cùng cay đắng và tên băng cơ mình chết
thối tha mi than thở bằng thừa đêm cuối năm
ôi cuối năm nằm giữa trời mù thể xác tôi tro
tro thế đó và hồn vào dự lễ mi sa khúc thánh
ca bằng trường ca phương thảo thật mãi
nguyện đời đời thật vô vàn êm ái và xin phút
cuối cùng được ở cánh tay em*